נקיטים בכל לא חזיא חבלי משיה

הוצל הוא יוסף הבבלי ולקמן [דף כם.] כמי אמריכן בבבל היכא בבי כנישתא

כרך שישב ולכסוף הוקף. שנתיישב תחלה

כבתים ולבסוף הוקף חותה לדון ככפר לעלין בתי עלי חותה: בית מוסג עיר חותה. שלתיישב בתוך עלי חותה:

שיקרתו כלה ברכה כב׳ וכי' אי לא והולל בחולה לארך היתה השתא אינה שיקסת משה כדאחרינן בסוף כתוצות [דף קים.] דשא היא מוקסת משה כדאחרינן בסוף כתוצות [דף קים.] ועדיין לא כגיע זמנה וכויא כרכה לבפלה ועדיי מקטים של הפרק ערבי פסחים כהג אחרכין ביום ייד מרגמא הולל ובפרק ערבי פסחים כהג אחרכין ביום ייד [דף קינ:] נמי אמרינן הוא יוסף אים לחב סעום:

לשון ריא"ז עיר שכיתה מסופקת לקדשונים אם סיא שוקפם דהולל ואין זו ראיה לפי שכתוב במקלת מ דהוכנוחין זו רחיה נפי שכתוב בתקלת תושה ששת ישש כגון הנוסחאות רב אםי קרא מגילה בחולל שסים זום אחד ים שלא

א פיי כר"ם מרוקנבור"ק דלה מקרי ישנ והמ"כ סוקף הלה כשישנ קמלט הדעתה שלה לסקים הכל הם ישנ החלה הדעתה

חרושי אנשי שם מהד"ן שפירא (א) כן כחשריי חיפה מפש כל

נה וכתלוף מסוריך שכפו ז"ל לה כגים מידי מיש נ"ל שש כהן ס"ם דכה כני ז בין החיר המבט הבר בובן פי ומנו נמ"ו כו למר הירא ופי וכן כנסתי מצור" וכן כנמ"ו ממר הצור" וכן בנמ"ו ממל דלמר הוליל כנמ"ו ממל דלמר הוליל

וחמר

של כרכין שלו משמע אבל בסוס' הכיאו ראיה שאפילו בתו"ל קורין בס"ז מדאמרינן [דף ה:] רב אסי קרא מגילה בהולל בארביסר וחמיסר מספקה ליה (וכי') אי מוקפת חומה ימים ביום פ"ו לה יברכו رهم תודה אור

למוקסין: מון מכרך. וקורין נפ"ו: 6סמי⁰והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר סמוך. מפ"ל שאיט נראס מנ"אס ⁹ (יום) בו ובארבעה עשר (יום) בו ונוח שאיט סמוך: ועד ממס. קרי ליס סמוך: בחמשה עשר בו (א) מים הואיל ונעשה בו נס אמר ר' יהושע בן לוי כרך וכל הסמוך לו

לעקן כתי ערי חמס: בית משל שיר ממה. שנחישב בתוך ערי חמה: עשר וער כמה אמר רבי ירמיה כמהמתן למבריא והיינו מיל ולימא מיל הא קמ"ל דשיעורא דמיל כמהמתן למבריא: *וא"ר יהושע בן לוי כרך שישב א ואח"כ הוקף נידון ככפר מ"ם "ואיש כי ימכור

בן קרחה נשמע לרבק בחוקפין חומה מימות יהושע בן טן דהא לא פליני אלא בומן דרבנן חלו לה בומן יהושע בן טן ורבי יהושע ב"ק סלי לה בזמן אחשורוש אבל בעיירות שבחו"ל לא נחלקו וגם זו אינה ראיה דאיכא למימר דהא בהא חליא אלא שהוא ז"ל הביא עוד ראיה מדגרסיטן בירושלמי הכרך שחרב ונטשה של טובדי כוכבים אית חמו בו אין קורין בחו"ל קורין פירוש בירושלמי שאנו מילתא דריב"ל דלקמן דכרך שחרב מי' בסלנים ולבסוף ישב או שנטשה של נכרים מהו והשיבו דק"ז הוא שהרי בכרכין המוקפין חומה שבחו"ל קורין בס"ז האפ"פ שהרבה כרכים בחו"ל שלא היו בהן ישראל כלל מימות אחשורוש וכ"ש שלא היה בהן טשרה בטלנין ואם הירושלמי מתפרש כך יש לנו ללמוד ממט שהכרכין המוקפין תומה שבתייל קורין בט"ז וכן דעת הגאונים ז"ל: אבור ריב"ל כרך וכל הסמוך לו וכל הנראה עמו נידון ככרך - מפרש בגמ' נראה אע"פ שאיט סמוך כגון דיתבא בריש טורא סמוך אע"פ שאיט נראה כגון שיושבת בנחלוי"מ דנראה [1] וסמוך דקאמר הייט דמתחשב מתחומי העיר דוקא [ואפילו מופלג כמה] והכי דייק לישנא דקאמר נראה [ג] אט"פ וס' ולא קאמר רואין אותו מן הטיר מיהו הא והא נמי איהא דרואין אותו מן השיר בטיטן אי נמי אפשר דכי אמריטן וטד כמה אחר רבי ירמיה כמחמשן לשבריא מיל אכולה מילהא מהדר בין לנראה שמו בין לסמוך ומ"מ [אפילו לפירושא קמא] איט נראה שאם היה רחוק כמה פרסאות מפני שרואין אים מן הכרך יהא נידון ככרך: ראבור ריב"ל כרך שישב ולבסוף הוקף נידון ככפר מ"ט דכתיב ואיש כי ימטר בית מושב וגו'. פירוש דמושב נקוד פתח והוא סמוך ומשמעו בית מושב של פיר החומה ומשמע שהחומה היתה שם תחלה וסובר רש"י ז"ל דדוקא לענין בתי שרי חומה הא דבשינן הוקף ואח"כ ישב אבל לפנין מגילה לא ולפיכך פירשה לזו לפנין בתי מומה וטעמו ז"ל מדאמרינן לקתן בנתרא [דף ה:] חקים קרא מגילה בטבריא בארביסר ובחמיסר דמספקא ליה משום דחד גיסא ימא ופרכינן אמאי מספקא ליה דהא ודאי לאו תומה היא דהניא אשר לו חומה ולא שור אבר סביב פרס לסבריא שימה חומהה ומפרקינן דלסנין בתי ערי חומה לא מספקא ליה וכי מספקא ליה לעבין מגילה מאי פרזין ומוקפין חומה דכתיבי גבי מגילה משום דהני מיגלו והני מיכסו והאי גמי הא מיגלא או דילמא משום דהני מיגנו 🧀 דים והני לא מיגט והאי נמי אגטיי מיגניא אלמא לא בפיט חומה לפטן מגילה כדבפיט לפטן בית בבתי פרי חומה אלא ("במגניא ובמיכסי חליה מילחה וכיון שכן כרך שישב ולבסוף הוקף הה נמי מינמ ומיכסי הלכך משמע שקורין כו את המגילה בט"ז וה"ל משמע מדחמר ריב"ל כרך והסמוך לו והנראה עמו נידון ככרך אע"פ שאין הדין כן לענין בים בבתי ערי חומה] קל הוא שהקלי חכמים בקריאתה [וכדאמריכן בירושלמי חני ר"ש ב"ר קל הוא שהקילו בקריאחה] דחניכן חמן כל שהוא לפנים מן החומה הרי הוא כבתי ערי הומה חוץ מן השדות רמ"א אף השדות ותני כאן הסמוך לכרך והנראה עמו הרי הוא כיולא בו אלמא אין דין ערי חומה שוה למקרא מגילה ובית בבתי ערי תימה הלכך משמע דהא דאמר ריב"ל בבית בבתי ערי חומה דוקא היא אלא שאינו נראה כן מדברי הרב אלפסי ז"ל שסביאה בהלכותיו ואף הלשון בעלמו מוכיח שאף לפנין מקרא מגילה איתמר דאי לא הול"ל נידון ככתי פרי החלרים ולפיכך נראה דהא דריב"ל פליגא אדחוקיה דלריב"ל איט גדון משום חומה [כמו] לענין בית בבחי פרי חומה אלא שהקלו בסמוך ונראה כיון שחומת הכרך חומה גמורה: ובויהן איכא למידק בהא דריב"ל במחי עסקינן אי בשיש בה משרה במלגין אמ"פ שישב ולבסוף הוקף היאך נדון ככפר להקדים ליום הכניסה ולמה לא יקראו בי"ד כדין שיירות גדולות וכי חימא בשאין כה טשרה בפלנים עסקינן ומש"ה קאמר דנידון לכפר א"כ אפינו היקף ולבסוף ישב נמי דהא אמר ריב"ל בסמוך כרך שאין בו עשרה בסלנין נידון ככבר חרצו בתום' דלעולם כל שהיא מוקפת חותם

מימום יהושע בן גון מתוך חשיבום חומתה אפ"פ שאין בה י' במלגין אין מקדימין ליום הכניסה אלא הורין בפ"ד והייט הא דהכא דאמר ריב"ל ברך שישב ולבכוף הוקף נידון ככפר כטמר שמקרים ליום הכניסה ככפר והייט ודאי בשאין בו י' בטלנין ומשמע דהאי הוקף ולבסוף ישב אע"פ שאין בו י' בטלנין קורין בט"ו ואידך דריב"ל דאתר כרך שאין בו י' בטלנין נידון ככפר לאו דוקא כרך המוקף מימוח יהושע בן טן אלא טיר הגדולה שבגדולות קרי כרך כדאמריטן בריש כתובות [דף ד.] כגון מחא מחסיא דמפקא מכרך וחכן נמי בפרק שני דייני גזירות [דף קי-] אין מוליאין מעיר לכרך ומכרך לעיר והיט דאקשינן עלה בגמרא מאי קמ"ל הנינא איזו עיר גדולה כל שיש בה עשרה בטלנין פחות מכחן הרי זה כפר הלכך ודאי פשיטא דטיר גדולה שבגדולות מקדמת ליום הכניסה כל שאין כה י׳ בטלנין ומפרקיכן כרך אינסריכא ליה אמ"ג דמקלטי ליה מעלמא כלומר דרבותא אשמטיק בעיר גדולה שבגדולות אבל כרך המוקף חומה איט קורא אלא בס"ו והייט דתנן איזו עיר גדולה כל שיש בה י' בעלנין ולא קתני איזהו כרך דתשתע דבכרך לא בעי י' בעלנין ואפשר שהעעם בזה כדי לחטק כבוד לארץ ישראל שהיתה תרובה מיושביה שקורין בה לעולם בפ"ץ אע"פ שאין בה י' בפלנין זו היא שיטתם ז"ל אבל היותר מחוור אללי הוא שנאמר דכי אמר ריב"ל כרך שאין בה " בפלנין נידון ככפר הייט לומר שאם רלה מקדים ליום הכניסה ומיהו אם לא רט קורין בפ"ז ואידך דריב"ל דאמר כרך שישב ולבסוף הוקף נידון ככפר הייט לומר שאין חומתו מטלה ולא מורדת אלא קורא בי"ד ואם אין בו י' בסלכין אם רלה להקדים מקדים: אבר המביץ ז"ל כתב כרך שאין בו י בשלכון אם לא רלה להקדים קורא בי"ד והביא הוכחה לזה מן הירושלתי אם "ב שהגרסא מתחלפת ואין פירושו ברור ול"ע לפי דבריו היאך נהגו שכשיו בארץ ישראל לקרוא בט"ץ שהי ברוב המקומות אין שם ששרה בשלנין שיהיו בשלין מתואכתן לעמוד בבית הכנסת ו"יל דלא דוקא בשלנין אלא כל שלדיקן שם י' בני אדם שהר פין בותר לבית הכנסת הרי הוא כאינו יש שם עשרה בסלמן והכי נתי תוכח מאי דאמר בגמרא כרך הצטריכא ליה אט"ג דמקלטי ליה מטלמא והא הנהו דמעלמא אין בסלין ודוקא משום דאתו מעלמא הוא דלא מהגי הא אילו היו מהעיר נידונין כטשרה בסלנין ואם תאמר כיון דאמר דכרך דישב ולבסוף הוקף נידון ככפר עיר המוקפת מימות יהושע בן נון היאך קורין בה בס"ו ניחוש דילמא ישבה ולבסוף הוקפה ייל ישיבת הטובדי טוכבים אינה שיבה ונמלא שבשעה שכבשה יהושע היתה בה חומה ולא ישבה עד שנחישבו בה ישראל וא"ת הרי בכל מודי (ב) מיבה הטובדי טכבים אינה ישיבה ונמלא שבשעה שכבשה המשל לא אמרת דישיבת העובדי טכבים חינה ישיבה הי ישן הי ב מהק (ב) און הערים המוקפות חומה מישת יהשע קורין בס"ו ואפילו בחו"ל ואי אמרת דישיבת העובדי טכבים חינה ישיבה להי משום דכיון דלענין מידי והאי : היו מוקפות חומה מישות יהושע בן טן לפי שלא היה בהן באומו זמן ישיבה כלל י"ל כי אמריק הכי היה בארץ ישראל משום דכיון דלענין מידי והאי : היו מוקפות חומה מישות יהושע בן טן לפי שלא היה בהן באומו שישיבת העובדי כוכבים אינה ישיבתו לחומתן ונמלא שהרי הן כאילו אין כמוקפות חומה אלא דאכמי איכא למידק בפיירות המוקפות חומה שבחו"ל ניחוש דילמא קדמה ישיבתן לחומתן ונמלא שהרי קן כאינו אין להם חומה אלא איכא למימר שהולכין אחר הרוב שעל הרוב קודמת חומתה לישיבתן שכן דרכי רוב המדינה מקיפין חומה תחלה ואחר כך אמישבין אוסן: [רעורין שיירום המסופקות אם הן מוקפין חומה מימות יהושע בן טן או לא הורו הגאונים זיל שהאלרין בהן אחר רוב
שיירות שרובן אינן מוקפות חומה מימות יהשע וקורין בהן בי"ד ועוד שאפילו חומת שהאל ספק שקול בהיל ספק של דבריהם ולקולא
שיירות שרובן אינן מוקפות ממט בודאי מקרא מגילה [ג] לפיכך קורא בראשון ופטור בשני והאחרין בברח [דף ה] אפבריא ושאל
ונמלא פשורות בשניהם ומבטל ממט בודאי מקרא מגילה [ג] לפיכך קורא בראשון ופטור בשני והאחרין בהרח [דף ה] אפבריא ושאל שהיו קורין בהן בחרבמה משר ובחתשה משר במדת חסידות היו טהגין כן משום ספקא דטבריא דתליא במגניא ומכסיא ובהולל מפני שהיו נחלקין בה בקבלתו זה אומר מוקפת חה אומר אינה מוקפת והיו קורין בלא ברכה דספק דדבריהם לא בעי ברוכי כדאיחא בפרק במה מדליקין [דף ס:] אלא שראוי לברך בארבעה עשר מפני שהולכין אחר רוב העול<u>ם והרמב"ם ז"ל כהב</u> בפרק ה' מהלסות מגילה עיר שהיא ספק קורין בה בשני הימים ובליליהן אבל אין מברכין על קריאתה אלא בי"ד הואיל והוא זמן קריאה לרוב העולם:

ריביב נרון ככרן וקורן כשיו יקורין כטייו : פד כמה. קריכן נייה המוך : שישב ולנכסוף הוקף. שנתישב תחלה בבחים מושב פיר הומה . בית מושב של שיר הומה בית ממישב כתוד

הנהות

מאיי מי וסמוך חק ומחמים שמו: [כ] מיכת ופשים וכו'